

Publicerad 2023-06-25 11:31 av lodjuret/seglare

Jag älskar förstås att lägga pussel, skapa och lägga. Skapa och lösa olika sorters gåtor. Skapa och lösa korsord. Skriva och läsa texter. Och så vidare, då det kommer till att skapa, konsumera skilda upplevelser.
Den där pusselbiten vi tror oss sakna...

...är att det finns en första gång för allt
och att vi söker få uppleva denna första
gång igen. Gång på gång. Men vi är så
övertygade om att det går

att födas bara en gång. Trots denna över
tygelse samt att oskulden bara kan förloras
en enda gång, det skall gå att upprepa
sensationen.

Det är en sådan paradox som får oss att
sträva mot ett i egentlig mening ouppnåe
ligt mål. Liksom det är såväl ett mål att
ha för ögonen, samtidigt

en fasa att någonsin behöva nå det, att
antalet upplevelser som är olika och sam
tidigt lika första gången, att dessa möjlig
heter skall ha en ände, ett slut.

Men där tänker vi egentligen fel. Upplevel
sen av den allra första gången är en känsla
och det borde vi veta med känslor, att de
färgas olika beroende

av yttre omständigheter. Så även om du
smakar en dessert, en bakelse, en måltid
du aldrig smakat förut, så är det alltid en
sorts första gång, eftersom

omständigheterna inför denna upplevelse
och kring den, är olika gång efter annan.
Så trösta dig med att även om du sett

filmen, åkt tåget, älskat

med samma individ... förut. Kanske en mängd gånger. Så är det på sätt och vis nytt varje gång. Även om vägen du gått aldrig så många gånger

och tycker dig känna varje decimeter av, du vandrar den på nytt varje gång. Trots alla dessa bekanta inslag som du sett och luktat dig till. Den där känslan

av frihet eller upprepande, den där vinden, kylan eller hettan. Känslan av uppgivenhet och hopplöshet. Trots att du varit där förut, så påminner den bara ibland

om något du upplevt förut och kanske leder den dig litet olika varje gång. Om så bara litet olika, om så bara till få nya tankar och känslor. Så blir det ändå

variationer på ett tema. Som hur solens strålar faller, hur långa skuggorna är, om en hund skäller på avstånd eller om det tillkommit något nytt, som stenen i skon igår

som skavt dig till vanvett och som idag inte längre är där. Även om det går att födas bara en gång så går det att dö många gånger. Det är det som kallas återupplivning.

Första gången du testar hur det är att äta just den sortens choklad och att hålla kvar den i munnen medan du samtidigt dricker en kopp hett och upplever sensationen

det ger, att känslan stiger dig åt huvudet strax därpå. Det går kanske inte att upprepa igen i samma miljö med samma sorts choklad och till samma sorts musik

en vacker sommardag i slutet av juni. Men
eftersom det hela tiden kommer andra dagar,
med annan väderlek och det finns så många
sorters choklad samt även

heta drycker och varianter på dessa drycker,
så kommer också denna upplevelse att kunna
varieras i det i stort sett oändliga. För att inte
tala om att det du upplevt

som barn kommer att kunna upplevas i vuxen
ålder och få dig att tänka 'det här känns inte
alls likadant som då' och att därför barnets
upplevelse av tid och rum

sorgligt nog inte går att upprepa. Men varför
upprepa äventyret? Du söker ju variation, och
det är just vad du får. Ett möjligt liknande
äventyr, nu blott med 'nya ögon'.

(Texten har legat till sig
i utkast sedan 2014 01 20)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten